

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 13. 11. 2024
č. j. MSP-747/2024-OSV-OSV/2
Počet listů: 3

Rozhodnutí

Ministerstvo spravedlnosti ČR jako správní orgán podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 16 odst. 3 a ust. § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ust. § 90 správního řádu, **rozhodlo o odvolání** paní **Mgr. Radomíry Dvořákové**, nar. 18. 5. 1963, bytem Balbínova 7, 779 00 Olomouc (dále jen „žadatelka“), ze dne 25. 10. 2024, **proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně** ze dne 23. 10. 2024, sp. zn. Si 1028/2024, **t a k t o :**

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu **se rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 23. 10. 2024, sp. zn. Si 1028/2024**, kterým bylo rozhodnuto, že se podle ust. § 15 odst. 1 a ust. § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, odmítá žádost žadatelky o poskytnutí informací ze dne 15. 10. 2024, požadující *poskytnutí sdělení stran měření obsahu THC v konopí pro stanovení trestnosti skutku, poskytnutí názoru k související legislativě, názoru na odpovědnost za neurčitost práva a legislativy, a za používání norem*, **p o t v r z u j e a odvolání se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

- 1 Žadatelka se dne 15. 10. 2024 obrátila na Krajský soud v Brně (dále jen „orgán prvního stupně“), podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), s požadavkem následujícího znění:

„Sdělte mi dle informačního zákona jako povinný, a to na základě důkazů (informací) doložených v příloze pro ústavní soud, která z 18. zcela odlišných argumentací „jak měřit obsah THC v konopí pro stanovení trestnosti skutku“ je dána zákonem, dále kdo (který státní orgán) je odpovědný za zákonnost určení správného postupu a objektivitu učení vzorku konopí k měření (čili která část rostliny konopí je měřena na obsah látky kanabinoidů THC, CBD, CBN), jak určuje metodika OSN, která limit THC vůbec neuvádí, stejně jako Úmluvy OSN a nařízení vlády č. 192/1988 Sb., které předcházelo zákonu o návykových látkách, který limit THC zavedl), dále sdělte, jak je definován v dané zákonné normě tzv. reprezentativní vzorek, čili kolik rostlin konopí nejméně musí

být společně zhomogenizováno, aby bylo možné hovořit o překročení limitu THC, neboť jedna a tatáž odrůda může mít na různých částech pěstební plochy až 28. násobně odlišný obsah THC (dle studií vědců) a v tomto ohledu žádá např. metodika forenzních laboratoří ENFSI konopí překatrovat a zhomogenizovat ze sta pěstovaných rostlin nejméně z 11 rostlin a do počtu 10 pěstovaných rostlin je žádá překatrovat a zhomogenizovat všechny, ale unijní zemědělská norma žádá jako reprezentativní vzorek ze sta rostlin překatrovat a zhomogenizovat nejméně padesát rostlin konopí (vrcholíky, cannabis herba), jaký počet rostlin žádá norma WHO pro léčebné konopí nevíme, rozhodně ale tato norma jako jediná uvádí rozptyl naměřených hodnot THC akreditovanou laboratoří +/- 5% THC (viz recepty na konopí do lékárny, odpovědný je zřejmě SUKL nebo MZ), totéž musí být garantováno a hodnoty hodnověrné pro export a import (MOP?), zkrátka nejen řekněte, jaká norma odpovídá zákonu pro zahrádknické pěstování, pěstování pro léčebné účely a pěstování pro výrobu konopí pro mariuhanu, byl' se domnívám, že zjištěná hodnota musí mít vždy stejný postup zjištění.

Za tuto neurčitost práva a legislativy musí být někdo odpovědný. Napiště proto, kdo je odpovědný, aby se ta či ta norma používala a bylo to de iure zákonem dané, protože policie a celníci údajně mají jen nezávaznou normu forenzních ústavů ENFSI, ale ve skutečnosti ji policie v regionech vůbec nepoužívá, stejně jako nepoužívá normu OSN, WHO nebo normu EU a jak vidíte v příloze, ministr vnitra dne 8. 10. 2024 napsal, že vnitro nemá s policií nic společného a zákonost jejich jednání a absenci legislativy negarantuje....

Zajisté chápete, že již jen určení, kdo je povinným k této otázce/otázkám, je věc nadmíru složitá.

Vzhledem k vážnosti věci a délce zjišťování odpovědi, „jak to má být dle zákona“ téměř dvacet let a všichni mlčí a nevinní jsou zavírání do vězení bez předpisu, budu vděčna za vás maximální zájem o vydání informace.“

- 2 Orgán prvního stupně žádost rozhodnutím ze dne 23. 10. 2024, sp. zn. Si 1028/2024, v plném rozsahu odmítl. Proti uvedenému rozhodnutí se žadatelka odvolala.

Napadené rozhodnutí

- 3 Ve výroku rozhodnutí ze dne 23. 10. 2024, sp. zn. Si 1028/2024, orgán prvního stupně odkázal na ust. § 15 odst. 1 a ust. § 2 odst. 4 InfZ.
- 4 V odůvodnění napadeného rozhodnutí orgán prvního stupně uvedl, že se jedná o dotaz na názor, resp. zaujetí stanoviska povinného subjektu, kterou povinný subjekt není povinen poskytnout. Dále podotkl, že se žadatelka domáhá vysvětlení ke způsobu měření obsahu THC v konopí pro účely trestního řízení, přičemž v žádosti odkazuje mj. na různý postup užívání nezávazných norem ENFSI v praxi policií a celníky. Žadatelka se dále domáhá odborného hodnocení blíže neurčených norem WHO, OSN a EU a dále např. vysvětlení zákonné definice tzv. zákonného vzorku (THC). K tomuto orgán prvního stupně uvedl, že požadovaná informace je mimo jeho působnost a současně jde o takový druh informací, které soud jako povinný subjekt neposkytuje.

II.

Odvolání

- 5 Dne 25. 10. 2024 podal žadatel proti rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 23. 10. 2024, sp. zn. Si 1028/2024, odvolání.
- 6 Žadatelka výslovně neuvádí, v čem je spatřován rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo Ve svém odvolání

upozorňuje na údajnou nečinnost Ministerstva spravedlnosti ve věci jejího podání ze dne 14. 7. 2024, přílohou také přikládá zahraniční metodiky měření THC. Dále žadatelka upozorňuje na neexistenci právní normy k měření THC v konopí a odchylný postup policie při měření THC z jedné rostliny oproti normám OSN, ENFSI, WHO, a EU.

- 7 Orgán prvního stupně odvolání nevyhověl a předložil jej spolu se svým spisovým materiálem sp. zn. Si 1028/2024 nadřízenému orgánu k dalšímu postupu.

Posouzení odvolání

- 8 Odvolání je včasné a přípustné. InfZ sice neupravuje odvolací lhůtu, avšak podle ust. § 20 odst. 4 InfZ se pro odvolací řízení použijí při postupu podle tohoto zákona ustanovení správního řádu. Podle ust. § 83 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů.
- 9 Podle ust. § 16 odst. 1 InfZ lze proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti podat odvolání. Jelikož podání odvolání proti napadenému rozhodnutí není ze zákona vyloučeno, odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou a podané odvolání též splňuje obecné náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu, nelze též než uzavřít, že podané odvolání je přípustné.
- 10 Podle ust. § 82 odst. 1 správního řádu lze odvoláním napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné. Odvolání musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Nadřízený orgán tak konstatuje, že předmětné odvolání žadatelky je ve smyslu právě uvedeném bezvadné.
- 11 Nadřízený orgán na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podaného odvolání přezkoumal rozhodnutí orgánu prvního stupně podle ust. § 89 odst. 1 správního řádu. Nadřízený orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání.
- 12 Nadřízený orgán vycházel ze spisu Krajského soudu v Brně, sp. zn. Si 1028/2024.

III.

Právní rámec

- 13 Podle Listiny základních práv a svobod (dále je „Listina“), která je součástí ústavního pořádku České republiky, patří právo na informace mezi základní politická práva. Dle čl. 17 odst. 1 až 5 Listiny svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.

- 14 Výkladové pravidlo pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod zakotvené v čl. 4 odst. 4 Listiny stanoví, že při užívání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně.
- 15 Taktéž podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu. Užívání práv zde uvedených s sebou ovšem nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením. Tato omezení mohou být stanovena pouze zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověsti jiných nebo k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálky.
- 16 Rovněž Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve svém čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti a odpovědnost, nicméně může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.
- 17 Podle ust. § 2 odst. 4 InfZ se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.
- 18 Podle ust. § 15 odst. 1 InfZ: *„Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyboví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (...), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.“*

IV.

Aplikace na předmětný případ

- 19 Nadřízený orgán vycházel ze spisu Krajského soudu v Brně, sp. zn. Si 1028/2024, který mu byl orgánem prvního stupně předložen.
- 20 Z obsahu spisu orgánu prvního stupně sp. zn. Si 1028/2024 vyplývá, že žadatelka v žádosti o informace požadovala výše specifikované informace. Orgán prvního stupně rozhodl o odmítnutí žádosti, neboť podle jeho názoru brání jejímu vyhovění ust. § 2 odst. 4 InfZ. Žadatelka se však s tímto rozhodnutím neztotožnila, a proto jej napadla odvoláním.
- 21 Nadřízený orgán musí předně připomenout, že podle ust. § 2 odst. 4 InfZ se povinnost poskytovat informace především netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Nadřízený orgán konečně také připomíná, že účelem InfZ skutečně není poskytovat právní poradenství jednotlivcům, zaujímat stanoviska, vykládat právní předpisy a jiné normy či komentovat postup soudu či jiného orgánu veřejné moci v jakémkoli soudním či jiném řízení.
- 22 Pro připomenutí nadřízený orgán uvádí, že žadatelka požadovala po orgánu prvního stupně poskytnutí sdělení názoru stran měření obsahu THC v konopí pro stanovení trestnosti skutku, určení a výkladu související legislativy, dále zaujmutí názorů a postojů stran odpovědnosti za neurčitost práva, legislativy a za používání norem

- 23 Nadřízený orgán se zcela ztotožnil se závěry orgánu prvního stupně. Je zcela zřejmé, že žadatelka vymezila požadavky a kritéria, podle nichž by měl orgán prvního stupně postupovat, tedy zaujmout příslušný názor a následně ho sdělit žadatelce. Kdyby orgán prvního stupně, kterou je v projednávaném případě státní správa soudu, nikoliv trestní soud rozhodující v konkrétní věci, musel by nutně příslušné normy analyzovat a hodnotit podle žadatelkou stanovených kritérií. Musel by tedy v konkrétní věci zaujmout svůj názor. Nadřízený orgán tak musel vzít v úvahu zejména skutečnost, že žádost výhradně směřuje k zaujmutí postoje a sdělení názoru povinným subjektem, hodnocení a analýze předmětných norem a k vyjádření právního názoru povinného subjektu v konkrétní věci.
- 24 Jak vyplývá z výše uvedeného, výrok napadeného rozhodnutí je přezkoumatelný, protože z jeho znění je zřejmé, poskytnutí, jaké konkrétní informace se žadatelce odmítá i důvody pro odmítnutí.
- 25 S ohledem na uvedené tedy nadřízený orgán dospěl shodně s orgánem prvního stupně k závěru, že žádost žadatelky, které orgán prvního stupně nevyhověl a napadeným rozhodnutím jej s odkazem na ust. § 2 odst 4 InfZ odmítl, skutečně spočívá ve sdělení názoru orgánu prvního stupně. Poskytnutí právě takových informací je ale z informační povinnosti vyňato.
- 26 Nadřízený orgán v uvedené souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 130/2019-35 ze dne 22. 10. 2019, v němž tento soud poukázal na to, že „zákon o svobodném přístupu k informacím povinným subjektům nesvěřil pravomoc posoudit správnost či zákonnost rozhodnutí či postupu soudu. Povinný subjekt může toliko informaci poskytnout, existuje-li, či neposkytnout, neexistuje-li. Za své závěry ohledně (ne)správnosti či (ne)zákonnosti soudního řízení a rozhodnutí v něm nenese žádnou odpovědnost. Na rozhodnutí orgánů státní správy soudu navíc dopadá, jako ostatně na všechny akty orgánu veřejné moci, princip presumpce správnosti aktu veřejné moci (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 10. 2003, sp. zn. IV. ÚS 150/01, ze dne 9. 11. 2004, sp. zn. I. ÚS 163/02, nebo ze dne 10. 7. 2008, sp. zn. II. ÚS 2742/07), což by mohlo vést až k tomu, že správní orgány by „správně“ ve správním řízení rozhodovaly o správnosti a zákonnosti rozhodnutí soudu(ů). V právním státu je předestřený „scénář“ nemyšlitelný.“
- 27 Nadřízený orgán s odkazem na ust. § 3 odst 3 InfZ závěrem připomíná, že se informací ve smyslu InfZ rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Definice informace pro účely InfZ je obdobou definice dokumentu ve směrnici 2019/2014/EU. Podle článku 2 odst. 6 této směrnice se „dokumentem rozumí: a) jakýkoli obsah na jakémkoli nosiči v listinné či elektronické podobě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka; b) jakákoli část takového obsahu“. Byť InfZ vzhledem ke svému účelu klade důraz na obsah záznamu, nikoli na hmotný nosič tohoto obsahu (informace), nelze (jak bylo uvedeno výše) zatížit povinné subjekty povinností, aby zaujímaly dosud nezaznamenané názory a postoje.
- 28 Odvolání žadatelky tak nebylo shledáno důvodným.

V.

Závěr

- 29 Nadřízený orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek žadatelky uvedených v odvolání. S ohledem na výše uvedené, ve shodě s napadeným rozhodnutím, nadřízený orgán uzavírá, že žádost o informace byla orgánem prvního stupně odmítnuta v souladu s InfZ. Nadřízený orgán proto odvolání žadatelky zamítá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Mgr. et Mgr. Jacek Morávek
vedoucí oddělení styku s veřejností
Ministerstva spravedlnosti ČR

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník:

- 1) Mgr. Radomíra Dvořáková, Balbínova 371/7, 779 00 Olomouc, DS: g8becxh
- 2) Krajský soud v Brně, Rooseveltova 16, 601 95 Brno, DS: 5wwaa9j